

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 40C/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514224858
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1514224858.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v právnej veci navrhovateľa: Z. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom P. Č.. XX, H., zastúpený advokátkou: JUDr. Ivana Zmeková, so sídlom Zámocká č. 30, Bratislava, proti odporkyni: S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom G. Č.. X, H., t.č. I. O. X, M., I. M., právne zastúpená: JUDr. Marianna Kuchtová, s.r.o., IČO: 36 854 531, so sídlom Staré záhrady č. 3, Bratislava, o zníženie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Súd znižuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni počnúc 29.10.2014 zo sumy 200 eur na sumu 100 eur mesačne zročnú k rukám odporkyne vždy do 15. dňa v mesiaci.

Týmto sa mení uznesenie tunajšieho sud č.k. 11C 2015/2013-150 zo dňa 30.06.2014 v časti bežného výživného na manželku.

Navrhovateľovi sa náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 29.10.2014 sa navrhovateľ domáhala zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyni ako jeho manželke určenej naposledy rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 11C 205/2013-150 zo dňa 30.06.2014 - schváleným súdnym zmiernom. Návrh bol odôvodnený tým, že od uzavretia zmiernu došlo na strane navrhovateľa k zmene pomerov predovšetkým v dôsledku zníženia jeho príjmov po strate zamestnania. V čase konania bol nezamestnaný poberajúci sociálne dávky vo výške 800 eur mesačne. Zamestnanie si aktívne hľadá, avšak situáciu mu komplikuje požiadavka voľných víkendov kvôli stretávaniu sa s dcérou pochádzajúcou z manželstva, s ktorou majú značne vzdialené bydliská. Nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Jeho súčasná finančná situácia mu neumožňuje platiť výživné v dohodnutej výške, nakoľko po odpočítaní všetkých jeho mesačných platieb mu nezostávajú žiadne financie ani na jeho základné potreby a je odkázaný na finančnú podporu svojich rodičov. Hoci má odporkyňa príjem len z rodičovského príspevku, v Rakúska môže poberať prídavok na dieťa vo výške 160 eur mesačne, pričom navrhovateľ jej poskytol všetku súčinnosť na jeho vybavenie. Okrem toho má omnoho lepšie majetkové pomery, keďže vlastní rodinný dom, ktorý v čase podania návrhu rozsiahlo rekonštruovala a navyše bývala so svojim priateľom, s ktorým si delili náklady na bývanie. V priebehu konania prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zdôraznil okolnosti prípadu, predovšetkým tú skutočnosť, že odporkyňa má dieťa s iným mužom a teda prichádza do úvahy zvažovanie trvania vyživovacej povinnosti navrhovateľa pre rozpor s dobrými mravmi, avšak nežiadal o zmenu petitu návrhu vzhľadom na záujem o čo najrýchlejšie ukončenie sporu.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poprela, že by jej navrhovateľ poskytol súčinnosť pri vybavovaní prídavkov na dieťa a poukázala na nadbytočnosť sporu v prípade, ak by tak učinil, nakoľko v takom prípade by od neho nežiadala výživné vôbec.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, potvrdeniami o výške ich príjmov a výdavkov a majetkových pomeroch, rodným listom mal. G. W., návrhom na zapretie otcovstva k maloletému, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu č.k. 11C 205/2013 ako aj ostatnými na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 13.07.2012 a doposiaľ sú manželmi, keď na tunajšom súde pod sp. zn. 17P 313/2013 prebieha konanie o rozvoze ich manželstva a súčasne konanie o úprave ich rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C 205/2013 účastníci po uzavretí dohody o urovnaní zavreli súdny zmier, na základe ktorého s a navrhovateľ zaviazal prispievať na výživu manželky sumou 200 eur mesačne. Obaja manželia sú občania Slovenskej republiky, navrhovateľ t.č. dlhodobo žije v Rakúskej republike, kde predtým pracoval a v čase konania poberal dávky v nezamestnanosti a odporkyňa s maloletou spoločnou dcérou účastníkov mal. D., nar. XX.XX.XXXX v Maďarskej republike.

S poukazom na štátne občianstvo účastníkov a predchádzajúce rozhodnutie o manželskom výživnom súdom Slovenskej republiky na základe zjavne konkludentnej dohody manželov je v predmetnej veci právomoc súdu daná podľa čl. 4 Nariadenia Rady(ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti.

V čase schvaľovania súdneho zmiernu navrhovateľ pracoval v Rakúsku ako kuchár s príjmom 1.350 eur netto. Jeho výdavky na bývanie predstavovali 480,88 eur mesačne za nájom a 59 eur za energie, výdavky na cestovné do zamestnania a za dcérou do Rajky cca 200 eur mesačne. Odporkyňa sama zabezpečovala starostlivosť o maloletú D.Ó., poberala po narodení dieťaťa rodičovský príspevok vo výške 207 eur, jej mesačné výdavky okrem hypotéky predstavovali 190 eur za služby spojené s užívaním domu, 80 eur na stravu a 50 eur na drogériu.

Servis pracovného trhu - úrad práce Rakúskej republiky rozhodnutím zo dňa 27.01.2015 navrhovateľovi priznal dávky v nezamestnanosti vo výške 26,75 eur denne od 02.09.2014 do 20.01.2015 a vo výške 25,41 eur denne od 22.01.2015 do 20.01.2016. Náklady na bývanie vo Viedni navrhovateľ vyčíslil na sumu 514,06 eur mesačne, na elektriku 53,60 eur mesačne, cestovné vo výške 35 eur mesačne, cestovné za dcérou 150 eur (trasa Viedeň - Rajka - Bratislava a späť), výživné na maloletú D. vo výške 160 eur mesačne a ďalšie výdavky na bežné potreby, stravu cca 120 eur mesačne, mobilný telefón cca 30 eur mesačne, hygienické potreby, oblečenie, potreby do domácnosti a pod. Od mája 2015 žije so svojou priateľkou, ktorá má príjem cca 1150 eur a prispieva mu na bývanie polovicou nákladov. Na dlhu na manželku mal ku dňu rozhodnutia súdu dlh 350 eur.

Odporkyňa sa osobne celodenne stará o maloleté deti, v súčasnosti je bez akéhokoľvek príjmu, keď opakovane poukazovala na nedostatočnú súčinnosť navrhovateľa pri vybavovaní štátnych dávok na spoločné dieťa tak v Rakúskej republike, ako i na Slovensku. Od októbra 2014 žije v spoločnej domácnosti so svojim partnerom, ktorý pracuje ako SZČO s nepravidelným príjmom v priemere cca 1.000 eur mesačne. Partner matky je aj biologickým otcom jej druhého dieťaťa G. W., nar. XX.XX.XXXX, domnienka otcovstva voči ktorému však vzhľadom na trvanie manželstva svedčí navrhovateľovi, z ktorého dôvodu odporkyňa proti nemu podala na tunajší súd návrh na zapretie otcovstva k maloletému. S partnerom žijú v rodinnom dome v Rajke, ktorý nadobudla pred uzavretím manželstva s navrhovateľom v roku 2008, keď kúpa dom s pozemkom bola financovaná prostredníctvom hypotekárneho úveru, na zabezpečenie ktorého slúži nehnuteľnosť vo vlastníctve matky odporkyne p. V. Š., ktorá uhradza za odporkyňu aj mesačné splátky úveru vo výške 389,- eur. V roku 2012 nadobudla od svojej matky osobné motorové vozidlo Peugeot 207, rok výroby 2007. Svoje mesačné výdavky vyčíslila na sumu 162,30 eur na náklady spojené s bývaním, pozostávajúce zo sumy 48 eur na elektriku, 22,50 eur za satelit, 10 eur za vodu, 16,80 eur za smeti a 65 eur za plyn, ďalej 40 eur za cestovné náklady z Rajky do Petržalky za účelom návštev lekárov a obchodov, 40 eur na životné poistenie, 65 eur na domácnosť a drogériu, 250 eur na stravu, a 20 eur na ošatenie, t.j. spolu bez hypotekárneho úveru cca 577 eur mesačne.

Podľa § 78 ods. 1 Zákon o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ZoR) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah

tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, aby by to bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 Zákona o rodine).

Vyživovacia povinnosť medzi účastníkmi ako manželmi vznikla uzavretím manželstva a v danom prípade ku dňu vyhlásenia rozsudku trvala, keďže napriek prebiehajúcej konaniu vo veci rozvodu manželstva účastníkov, toto doposiaľ nebolo meritórne skončené.

Nárok manžela na manželské výživné je viazané na skutočnosť, že životná úroveň jedného z manželských partnerov je nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. V konaní bolo preukázané, že príjem navrhovateľa, od ktorého sa odvíja jeho životná úroveň v rozhodnom období, t.j. od 29.10.2014 napriek zmeneným pomeroch na jeho strane po jeho podstatnom znížení v dôsledku straty zamestnania je síce naďalej podstatne vyšší, než je tomu u odporkyne, tak ako tomu bolo už v čase schvaľovania súdneho zmiere, avšak súd musel prihliadať taktiež na zásadnú zmenu pomeroch na strane odporkyne, ktorá zhruba v čase podania návrhu začala viesť spoločnú domácnosť s iným mužom, s ktorým v tom čase i otehotnela a v priebehu konania dňa 15.06.2015 porodila mimomanželské dieťa. Životná úroveň odporkyne tak v zásade od podania návrhu bola dorovnaná do životnej úrovne navrhovateľa práve v dôsledku spolužitia s iným mužom, ktorý má riadny zdroj príjmu ako samostatne zárobkovo činná osoba. Od októbra 2015 tak súd aj za zohľadnenia majetkových pomeroch odporkyne považuje životnú úroveň manželov za podstatne vyrovnanjšiu a odporkyňa nemá nárok požadovať kompenzáciu vo forme manželského výživného na jej dorovnanie v doposiaľ určenej výške. Preto súd návrhu navrhovateľa, ktorý zotrval na svojom návrhu iba na zníženie jeho vyživovacej povinnosti z 200 eur na sumu 100 eur mesačne v plnom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. za použitia § 150 O.s.p. keď napriek plnému úspechu navrhovateľa mu nepriznal náhradu trov konania vzhľadom na predmet konania, keď za dôvody hodné osobného zreteľa považoval pretrvávajúcu čiastočnú odkázanosť odporkyne na manželské výživné aj po tomto rozhodnutí súdu a v tejto časti rozhodnutia zohľadňoval aj pasívny postoj navrhovateľa pri jeho nutnej súčinnosti k priznaniu štátnych dávok odporkyni, ktorá sa v súčasnosti osobne celodenne stará o dve maloleté deti a oficiálne je bez akéhokoľvek príjmu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

- 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.